

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1368 מיום 27 באוקטובר, 1944.

פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב אשמה) (תיקון),

מס' 31 לש' 1944.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב אשמה).

- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור:—
1. פקודה זו תיקרא פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב אשמה) (תיקון). השם הקצר. 1944, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב אשמה). פרק 5"ו. הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

הפקעת סעיף 16 של
הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף
חדש.

2. סעיף 16 של הפקודה העיקרית מופקע בזה, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

16.—(1) כל עד ייחקר בשבועה, להוציא מקרים שבהם נוכח שופט

השלום לדעת כי מתן שבועה מתנגד להשקפתו הדתית של העד או שאין הוא מאמין אמונה דתית; בכל אחד משני המקרים האלה אפשר יהיה לחקרו לאחר הצהרת הן־צדק בלבד:

בתנאי כי מקום שנקרא להעיד ילך רך בשנים כל־שהוא, ולדעת שופט השלום אינו מבין את מהותה של שבועה, אפשר לגבות את עדותו אף־על־פי שלא תימסר בשבועה או בהצהרת הן־צדק, אם לדעת שופט השלום הילד הוא בן תבונה כדי להצדיק את גביית עדותו, ומבין הוא את החובה לדבר אמת; ועדותו זאת, אם רק נגבתה מבחינות אחרות בהתאם להוראות הפקודה הזאת, ונרשמה בכתב, תיחשב למסירת עדות בגדר מובנה של הפקודה הזאת, אף־על־פי שלא נמסרה בשבועה או בהצהרת הן־צדק.

(2) כל ילד בגיל רך, שעדותו נתקבלה בהתאם לתנאי שבסעיף־קטן (1), אף־על־פי שלא נמסרה בשבועה או בהצהרת הן־צדק, המוסר במזיד עדות שקר, במסכות שבהן יכול היה להיות אשם בשבועת שקר, אילו נמסרה העדות בשבועה או בהצהרת הן־צדק, יהיה צפוי, משיחייב בדין, לכך שיהיו נוהגים בו כאילו נידון על עבירה, שדינה מאסר לגבי אדם מבוגר.

(3) נאשם או עורר־הדין שלו זכאים לחקור חקירה שכנגד כל עד (לרבות את מגיש הקובלנה אם נקרא להעיד), שהוזמן להעיד לשם ביסוס האשמה, והקטיגוריה רשאית לחזור ולחקור את אותו העד בעניינים שנתעוררו באותה חקירה שכנגד. בדומה לזה זכאית הקטיגוריה לחקור חקירה שכנגד את העד, שהוזמן להעיד מטעם ההגנה (לרבות את הנאשם אם נקרא להעיד), וההגנה רשאית לחזור ולחקור את אותם העדים בעניינים שנתעוררו באותה חקירה שכנגד.

(4) עדותו של כל עד תירשם בכתב בידי שופט השלום או בידי אדם אחר כל־שהוא, בנוכחות שופט השלום, כפי שעשוי וזקן השופטים להורות בין בדרך כלל ובין לגבי כל סוג מיוחד של משפט, ולאחר־מכן תיקרא באזני העד ותיחתם בידו. אם אין הוא

יודע לחתום את שמו, יטבע בה את סימנו או את טביעת-אגודלו, ושופט השלום או לבלר בית-המשפט יקיימום בחתימתם. אם מסרב העד לחתום או לטבוע את סימנו או את טביעת-אגודלו, ירשום שופט השלום את דבר הסירוב בכתב העדות ויחתום על כתב העדות.

3. סעיף 28 של הפקודה העיקרית מופקע בזה, והסעיף הבא יבוא במקומו: —

28.—(1) לא יובא כל אדם בדין לפי כתב אשמה בפני בית-משפט לפשעים חמורים או בפני בית-משפט מחוזי, גם אם נמסר לדין בידי שופט-שלום, אלא אם כן הוגש כתב האשמה בידי היועץ המשפטי או מטעמו לבית-המשפט שבו יעמד הנאשם בדין.

הפקעת סעיף 28 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף חדש.
„כתב אשמה של היועץ המשפטי, מסירה לדין בידי היועץ המשפטי וכו'.

(2) כל כתב אשמה ייערך בהתאם לתקנות שבתוספת על פקודה זו:

בתנאי שזקן השופטים רשאי, בהסכמת הנציב העליון, להוסיף על אותן תקנות, לשנותן או להפקיען.

(3) כל כתב אשמה צריך לכלול, ודיו אם יכלול, הודעה על העבירה המיוחסת או העבירות המיוחדות שבה או בהן אשם האדם הנאשם, בצירוף אותם הפרטים שיהיו נחוצים לשם מסירת ידיעות מסתברות על טיב האשמה.

(4) למרות כל תקנת-חוק או נהג לא יהיה כתב האשמה נתון להתנגדות, מתוך כפיפות להוראות הפקודה הזאת, מבחינת צורתו או תכנו, אם נערך בהתאם לתקנות הפקודה הזאת.

(5) מקום שסירב שופט-שלום למסור נאשם לדין על עבירה שנאשם בה או על כל עבירה אחרת, יוכל היועץ המשפטי, למרות אותו סירוב —

(א) ליתן צו למסור את האדם הנאשם לדין לפי כתב אשמה בפני בית-משפט לפשעים חמורים, או בפני בית-משפט מחוזי, הכול לפי העניין, או לצוות שיישפט באופן דחוף בפני בית-משפט מחוזי, על כל אשמה או אשמות הנובעות מן העדות שנגבתה בשעת המשא-המתן המשפטי שהתנהל לשם מסירה לדין;

(ב) ליתן צו בכל עת שהיא, לפני שתתיישן העבירה, כי תיגבה עדות נוספת בפני שופט-שלום לשם מסירה לדין.

(6) משמסר שופט-שלום נאשם לדין על עבירה שנאשם בה, או על עבירה אחרת —

(א) יכול היועץ המשפטי, למרות אותה מסירה לדין, להורות כי האדם הנאשם יישפט באופן דחוף בפני בית-משפט מחוזי על כל אשמה או אשמות הנובעות מן העדות שנגבתה בשעת המשא-המתן המשפטי שהתנהל לשם מסירה לדין; או

(ב) אם נמסר האדם הנאשם לדין בפני בית-המשפט לפשעים חמורים, רשאי היועץ המשפטי, אם עדיין לא הוגש כתב אשמה לאותו בית-משפט, להגיש כתב אשמה נגד האדם הנאשם בבית-המשפט המחוזי, ויכול הוא לכלול בכתב האשמה כל אשמה או אשמות הנובעות מן העדות שנגבתה בשעת המשא-המתן המשפטי שהתנהל לשם מסירה לדין; או

(ג) מתוך כפיפות להוראות הפסקאות (א) ו-(ב) שלעיל, יכול היועץ המשפטי, או בא-כוחו, להגיש כתב אשמה נגד האדם הנאשם לבית-המשפט לפשעים חמורים או בית-המשפט המחוזי, הכול לפי העניין, ויכול הוא לכלול בכתב האשמה כל אשמה או